

har tilladt mig at stille, har jeg troet at kunne udjævne den Meningsulighed, der har været tilstede mellem den høitærede Ministers Betragtning og min, idet der derved opnaas, hvad Ministeren ønskede, at der dannes en Fond til Verklintens fremtidige Sikkring paa Sydfalster, medens jeg for min Del ved dette Endringsforslag, som det er stillet, opnaar, at de 40,000 Kr., som herfra bleve bevilgede ifjor til de falksterke Diger, falder dem tilgode efter den Bestemmelse, som da blev udtalt, og ikke henlægges til den Fond, som i Lovforslaget tilsigtes dannet til fremtidig Sikkring af Verklinten. Jeg maa tilstaa, at jeg maa betragte dette saaledes, at naar Lodsieerne, Digelaget paa Falkster, skal deltagte i Udgifterne til Verklintens Sikkring, da er det imod Bestemmelserne i Loven af 23de Mai 1873, thi der omhandles kun Anlægget af de Dige fra Elkensøre til Gjedser, og der omtales ikke med et eneste Ord Verklintens Sikkring, og Enhver, der kender Forholdene derude, vil vide, at dette slet ikke staar i Forbindelse med Digelaget eller medfører nogen Fare for det. Der er allerede anvendt, saavidt jeg erindrer, 64,000 Kr. til Verklintens Sikkring, til Bygning af Høfder og deslige. Jeg tillod mig allerede ifjor at paavise, at disse Høfder vare byggede saaledes, at de ved første Høivande vilde falde sammen, og jeg paaviste det kun for at vise, hvilke uforholdsmæssige Vedligeholdelsesudgifter det vilde medføre, dersom det skulde gaa med ind under Digelagets Udgifter. Der blev mig den Gang svaaret, at der ikke var Grund til at paavise dette, eftersom det nu gennem Finantsudvalget og Ministerens Udtalelser var stillet i Udigt, at dette skulde holdes udenfor; de 40,000 Kr. skulde falde ind under Digelaget, og Verklinten og alt det Øvrige holdes udenfor. Som sagt, jeg anser den Bestemmelse, som her er truffen, for stridende mod Loven af 23de Mai 1873, men da Mariebo Amtsraad saa velvilligt er gaaet ind paa at udrede sin Andel af Overflagssummen, og Staten ligeledes, gaar mit Endringsforslag kun ud paa, at der dannes en Fond af dette, og at Lodsieerne ikke komme til at udrede Noget til denne Fond, som jeg vedblivende bestemt maa anse for dem fuldstændig uvedkommende. Fonden vil da blive dannet af det Bidrag, som Mariebo Amtsraad har at udrede, og som det godvilligt har tilfagt, og af Statens Bidrag, og Lodsieerne ville blive fri for Noget, som de efter min Overbevisning slet ikke ere forpligtede til, ja, som det er lovstridigt at forlange af dem. — Dersom det Endringsforslag, jeg har stillet, principalt ikke kan blive vedtaget, maa jeg anbefale det subsidiære Forslag, og det er, at Post 3. 2det Stykke udgaar. Derved vil hele Sagen føres tilbage til den Stikfælde, hvori den blev vedtaget ifjor, og hvad der er ført ind paa Lillægssbevillingsloven her i Aar ved anden Behandling og

ligeledes i Landstinget, vil falde ud, og Sagen vil være akkurat saaledes, som den blev vedtaget her ifjor. Der vil da ikke være truffet nogen Afgjørelse med Hensyn til Verklinten; det vil da være Fremtiden forbeholdt at træffe Afgjørelse, om den skal gaa ind under det falksterke Digelag eller ikke. Jeg antager ligesvem, at Digelaget maa gennem Domstolene kunne hævde sin Ret til Fritagelse for enhver som helst Udbylse til Verklintens Sikkring, da Loven af 23de Mai 1873 ikke med et eneste Ord omtaler Verklinten, men kun et Dige fra Elkensøre til Gjedser, og jeg finder det derfor urigtigt, om vi her ved en Bestemmelse paa Lillægssbevillingsloven vilde vedtage Noget, som er stridende mod en allerede vedtagen og bestaaende Lov. — Jeg skal derfor paa det varmeste anbefale Endringsforslagene, og jeg skal gjentagende gjøre opmærksom paa, at der ikke fordres noget Tilskud af Staten ved disse Endringsforslag. Jeg forlanger kun Sagen ført tilbage til, hvad vi tidligere have vedtaget. Det første Forslag sigter som sagt til, at den høitærede Minister kan faae sin Mening sat igjennem, og kan faae oprettet en Fond til fremtidig Sikkring af Verklinten, der dog ikke bliver saa stor, som hvis der blev tillagt et større Beløb af Lodsieernes Lomme. En Fond vil der imidlertid kunne blive dannet efter det første Forslag, men dersom det høie Thing skulde finde ikke at kunne gaa ind derpaa, anbefaler jeg, at man tager det subsidiære, der vil føre Sagen fuldstændigt tilbage til den samme Stilling, hvori den befandt sig ifjor, og det vil da være Fremtiden forbeholdt at afgjøre, hvorledes der skal forholde sig med Verklinten. Jeg skal kun gjentage, at fra min Side gjøres der ikke nogen som helst Fordring og lægges intet Beslag paa Tilskud fra Statskassen.

Finantsministeren (Estrup): Der er jo ikke stillet noget Endringsforslag om, at den ved Behandlingen i Landstinget udgaaede Post 2 til § 14 skulde indbringes igjen paa Lovforslaget; men da den ærede Ordfører udtrykkelig gjorde gjældende, at Udvalgets Flertal vilde være villigt til at gjenoptage denne Bevilling under en noget anden Form, om hvilken man maatte kunne komme overens med Finantsministeren, og at dette vilde kunne ske ved at søge denne Behandling standset, for at en saadan Overenskomst kunde finde Sted, har jeg dog troet, at det vilde være rigtigt, at jeg udtrykkelig udtalte, at jeg i Et og Alt fastholder det Standpunkt overfor denne Bevilling, som jeg gjorde gjældende ved Sagens tredie Behandling her i Thinget, og at det altsaa vilde være unyttigt at standse Sagens Behandling for at søge en saadan ny Overenskomst med Finantsministeren.

Judenrigsministeren (Steel): Med Hensyn til det under Nr. 3 til § 15 stillede For-